

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Sáu, ngày 01/08/2025.

PHẬT HỌC THƯỜNG THỨC

BÀI 150

TỘI TÀ DÂM RẤT NẶNG

Phật thường nhắc nhở chúng ta: “*Vạn ác dâm vi thủ*”. Trong tất cả các việc ác việc tà dâm là đứng đầu. Người học Phật phải hết sức cẩn trọng đối với việc này, việc tà dâm dẫn đến gia đình bất hòa, gây hệ lụy cho xã hội. Hòa Thượng rất cẩn trọng trong việc lựa chọn thị giả, Ngài không chọn những người khôi ngô, tuấn tú vì điều này khiến người khác chú ý, khởi tâm tà vậy.

Ngày nay, nhiều người cố tạo ra những hình tượng khơi gợi người khác khởi tâm tà vậy. Có người nói với tôi, khi họ đi qua Đông Thiên Mục Sơn, họ nhìn thấy một người nữ rất đẹp cho dù người đó luôn che mặt chỉ để lộ đôi mắt. Người thế gian mong muốn có khuôn mặt, thân tướng ưa nhìn nhưng với một người tu hành, điều này giống như nghiệp chướng vì thân tướng ưa nhìn sẽ dễ khiến người khác dấy khởi tâm tà vậy, khiến họ tạo nghiệp. Tập khí của con người rất sâu nặng, khi có cái đẹp xuất hiện thì mọi người đều chú ý nhìn. Trong “*Đệ Tử Quy*” dạy: “*Áo quý sạch, không quý đắt. Hợp thân phận, hợp gia đình*”. Chúng ta nên tránh mặc những bộ trang phục khiến người khác dấy khởi ý niệm bất thiện.

Hòa Thượng nói: “*Phật không cấm kỵ những tín chúng tại gia dâm dục nhưng không được phép tà dâm. Trong xã hội hiện đại, rất nhiều gia đình không êm ấm, hạnh phúc vì người vợ hoặc người chồng hướng ngoại tìm cầu. Ba trọng giới, những điều cấm Phật tử tại gia làm đó là sát, đạo, dâm. Người không tà dâm là người có phước, họ sẽ khỏe mạnh, sống lâu, đoan nghiêm thân tướng*”. “*Mưa dầm*” hay “*mưa dâm*” là mưa liên tục, kéo dài nhiều ngày. Những sự việc xảy ra với tần suất quá nhiều thì gọi là dâm. Hàm ý của chữ “*dâm*” rất rộng. Bác sĩ Bành Tân từng nói nhiều về vấn đề này, có một người bạn của ông rất giàu và có nhiều thê thiếp, ông khuyên họ, nếu không dừng làm việc đó thì sẽ phải nhận quả báo nhưng họ không nghe. Một thời gian sau, người này tìm đến bác sĩ Bành Tân để trị bệnh tiểu đường, chân tay của họ đã bị tổn thương nghiêm trọng, họ hỏi hận thì đã muộn!

Hòa Thượng nói: “*Vợ chồng không tà dâm thì gia đình, quyền thuộc được hòa thuận, nếu bạn chân thật chịu tu nhân này thì nhất định quả báo của bạn sẽ rất thù thắng*”. Trong các giới cấm của nhà Phật, chúng ta gìn giữ giới nào thì sẽ có kết quả thù thắng từ việc nghiêm trì giới đó. Thí dụ, chúng ta không sát sanh mà chúng ta phóng sanh thì

quả báo của việc này vô cùng thù thắng; hay nếu chúng ta không nói dối thì nhiều người sẽ tin tưởng lời chúng ta nói. Nếu chúng ta nói dối ở một nơi thì những người ở nơi khác cũng sẽ biết rất rõ. Chúng ta phải thận trọng trong lời nói, việc làm của mình, chúng ta nói dối, làm việc sai trái hay chúng ta nói lời chân thành, làm việc đúng thì chúng sanh tận hư không khắp pháp giới đều biết.

Hòa Thượng từng nói, chúng sanh ở tầng không gian thấp cũng biết rõ từng khởi tâm động niệm, lời nói, hành động sai trái của chúng ta, vậy thì Phật A Di Đà và Thánh chúng ở thế giới Tây Phương Cực Lạc cũng đều biết rất rõ. Nguyên nhân dẫn đến sự động loạn trong xã hội là do vợ chồng không chung thủy. Từ xưa đến nay, ở các thời đại khác nhau, tâm tà vậy đã khiến nhiều người điên đảo, tan cửa nát nhà. Mọi người đều biết tâm tà vậy là không tốt nhưng nhiều người vẫn làm theo sự sai khiến của tâm tà vậy. Có người học trò nói với tôi, họ đến khuyên một người niệm Phật không nên phạm tội tà dâm nhưng anh này nói: “*Anh biết Địa ngục là đáng sợ nhưng anh không thể cưỡng lại được!*”. Chúng ta phải cẩn trọng đối với tập khí xấu ác của mình! Tôi từng khuyên mọi người: “*Chúng ta cố gắng đừng cho mình có cơ hội sinh khởi tâm tà vậy!*”. Chúng ta có cơ hội gần danh thì dính danh, gần lợi thì dính lợi, gần ăn thì dính ăn, gần ngủ thì dính ngủ.

Nhiều người cho rằng họ đã có công phu tốt nên sẽ không bị sai sử bởi tập khí, chúng ta chỉ cần có một ý niệm buông lung thì tập khí liền sẽ trở dậy. Khi tập khí đã hoàn toàn làm chủ chúng ta thì chúng ta sẽ phải làm theo tập khí đó, không thể cưỡng lại được. Cho dù chúng ta tu hành tốt thì chúng ta cũng phải cẩn trọng vì ngoài tập khí xấu ác thì chúng ta đều có oan gia trái chủ. Oan gia trái chủ luôn sẵn sàng, trực chờ để “*thành toàn*” việc xấu cho chúng ta. Khi chúng ta không còn đạo lực thì oan gia trái chủ sẽ dễ dàng tấn công, báo thù. Trong năm thứ “*Tài, sắc, danh, thực, thù*”, chúng ta gần thứ nào thì thứ đó sẽ dễ dàng trở dậy.

Quả báo của ba trọng giới sát, đạo, dâm là đọa Địa ngục A tỳ. Nếu chúng ta phạm phải những trọng giới này thì ngay trong cuộc sống hiện tại chúng ta cũng sẽ cảm nhận được cuộc sống giống như ở trong Địa ngục. Những người ngày ngày phạm phải ba trọng giới này thì thân tướng, tính khí, tâm tánh của họ đều thể hiện ra bên ngoài. Chúng ta quán sát thì sẽ thấy kết quả của việc phạm phải sát, đạo, dâm và kết quả của việc luôn viễn ly, xa rời sát, đạo, dâm là như thế nào. Nếu chúng ta nhìn thấy rõ kết quả thì chúng ta phải nỗ lực bảo hộ chính mình.

Một người ở trong đoàn thể mà phạm phải những trọng giới này thì họ sẽ phá hoại đoàn thể đó, họ sẽ khiến gia đình tan nát, nếu họ là người có địa vị thì họ sẽ làm tổn hại đến quốc gia. Hòa Thượng nói, Giới trong nhà Phật không phải giới cấm, giới điều ràng buộc, mà giới nhà Phật có tên là “*biệt giải thoát*”, chúng ta giữ được giới nào thì chúng ta được giải thoát khỏi sự ràng buộc bởi giới đó, chúng ta có được sự an vui. Thí dụ, chúng ta không có hành động và ý niệm trộm cắp thì kết quả là chúng ta sẽ được mọi

người tin tưởng, Trời Người cung kính, giao trọng trách, giao tài sản. Phật bảo chúng ta không làm những điều đó bởi chúng ta cũng không thích người khác làm những điều đó với mình, đây chính là biệt giải thoát. Có những người học Phật nhiều năm nhưng họ vẫn cho rằng Phật cấm quá nhiều việc và họ đều phạm phải những điều cấm đó, thậm chí phạm phải những quy định về thuần phong mỹ tục. Người luôn luôn cẩn trọng giữ gìn thân tâm thì sẽ không phạm phải những quy định nhỏ nhất.

Sự khác biệt giữa Phật pháp và tà ma ngoại đạo là người chân thật học Phật thì luôn sống một đời sống nghiêm túc, cẩn trọng với mọi khởi tâm động niệm, hành động tạo tác; Người sống một cách tùy tiện thì không phải là người chân thật học Phật mà họ chỉ làm trên hình tướng. Có người học Phật nhiều năm nhưng khi nghe nói có pháp môn tu hành mà không cần giữ giới thì họ vô cùng tán thán pháp môn đó và trả lại những Kinh sách của Hòa Thượng Tịnh Không. Họ nói, tu theo lời dạy của Hòa Thượng thì khó vãng sanh, tu theo pháp đó thì không cần giữ giới, không cần niệm Phật trong chánh niệm. Những người này tu hành nhiều năm nhưng vẫn sống trong loạn động, tùy tiện, khởi tâm động niệm vẫn là “*tự tư tự lợi*”, “*ảo danh ảo vọng*”, “*tham, sân, si, mạn*”.

Một người sống tử tế ở thế gian thì họ luôn có hành vi cẩn trọng, không bao giờ ăn trộm, không tùy tiện lấy một ngọn rau, trái ớt của người. Một người tử tế thì đi qua vườn dưa họ sẽ không ngồi xuống chinh lại giày, đi qua vườn mận thì không chinh lại nón vì những hành vi này có thể khiến người khác nghi ngờ. Nếu một người học Phật mà không giữ giới vậy thì họ sẽ trở thành người như thế nào!?

Trước đây, tôi cũng cảm thấy việc giữ giới khó, nhưng dần dần, tôi cảm thấy mọi việc đều dễ dàng, không cảm thấy bị cấm cản. Hiện tại, ở mọi hoàn cảnh, tôi luôn cảm thấy tự tại, vô ngại trong phạm vi của giới luật, không tùy tiện, buông lung. Nếu chúng ta luôn an trú trong giới luật, trong những điều răn dạy của Phật, của Thánh Hiền thì chúng ta sẽ không bị sai sử bởi những tập khí xấu ác, chúng ta sẽ rất tự tại. Chúng ta hoàn toàn khác biệt thì người khác sẽ chú ý đến hành động của chúng ta, đây là chúng ta đã độ chúng sanh.

Chữ “*dâm*” ở trong bài hôm nay có ý nghĩa rất rộng lớn, “*dâm*” cũng có nghĩa là tùy tiện, phóng túng, không nghiêm túc. Chúng ta phải nghiêm túc, không tùy tiện, giờ nào việc đó. Những điều này tưởng chừng dễ nhưng không dễ! Hằng ngày, chúng ta thường để mọi việc chậm trễ, một việc cần làm vào lúc 8 giờ thì chúng ta để đến 9 giờ.

Thời gian sống của một người là 100 năm, nếu chúng ta dậy sớm từ 3 giờ thì chúng ta có thể sống được như 150 năm hay là đến 180 năm. Có những người bắt đầu một ngày vào lúc 8 giờ sáng, chúng ta bắt đầu một ngày vào lúc 3 giờ sáng vậy thì thời gian sống của chúng ta dài hơn của họ rất nhiều. Chúng ta nhìn thấu thì chúng ta mới biết trân trọng thời gian. Nếu chúng ta không thể vượt qua tập khí xấu ác thì khi tập khí bảo chúng ta đi ngủ, đi nằm, chúng ta cũng phải làm theo.

Đã từ rất lâu, tôi không bao giờ nằm phi thời, từ lúc thức dậy đến 12 giờ trưa tôi mới đi nghỉ trưa khoảng một giờ; sau đó, từ khoảng 1 giờ trưa đến 9 giờ tối, tôi mới đi nằm. Nếu chúng ta dậy sớm thì chúng ta sẽ có nhiều thời gian sống hơn để tu hành và làm những việc lợi ích chúng sanh. Buổi sáng tôi lễ Phật, sau đó tôi đọc bài, nghe pháp, học bài cùng mọi người, tôi đã làm cho đời sống của mình phong phú. Con người trở nên mệt mỏi, lười biếng vì họ sống phóng túng, thậm chí trụy lạc.

Hòa Thượng nói: ***“Trong “Địa Tạng Bồ Tát Bản Nguyên Kinh” nói, quả báo ở trong Địa ngục cột đồng, quả báo này không phải do vua Diêm La hay một vị Thần nào đó chế định, hình thành ra Địa ngục cho chúng sanh mà là “Lửa tham dục” đã sai sử con người”***. Ở những người trẻ tuổi, lửa dục vọng sai sử họ rất mạnh mẽ, họ bất chấp tất cả để thực hiện dục vọng. Điều này cũng giống như chúng ta đang ôm cột đồng, nằm trên giường sắt cháy đỏ. Ngay trong cuộc sống hiện đại, khi chúng ta bị sai sử bởi lửa tham dục thì nó cũng tàn khốc như khi chúng ta ở trong Địa ngục. Chúng ta đều đã trải qua thời tuổi trẻ nồng cuồng, nhờ phước đức, thiện căn, nhân duyên sâu dày với Phật pháp nên chúng ta mới có cơ hội học, tu hành Phật pháp một cách nghiêm túc. Thời trẻ, hầu hết chúng ta không việc gì là không dám làm!

Hòa Thượng nói: ***“Người thế gian không biết những hành động tạo tác của họ sẽ dẫn đến những kết quả tàn khốc với chính mình, gây đau thương cho những người xung quanh. Nếu ai đến nói với bạn về điều này thì bạn có tin không?”***. Nếu chúng ta đang làm việc sai trái, có người đến nói với chúng ta là chúng ta đã làm sai thì chúng ta cảm ơn họ hay chúng ta không nghe theo họ? Khi chúng ta phải nhận những kết quả do những hành động sai lầm gây ra thì chúng ta hối hận cũng không kịp. Người có cơ hội để hối hận vẫn là những người may mắn, có những người chết rồi cũng không có cơ hội hối hận vì họ không nhận ra sai lầm, họ luôn oán trời, trách người.

Hòa Thượng nói: ***“Con người tham thố những thú vui nhất thời. Nếu chúng ta tỉ mỉ tính toán cho kỹ việc này thì bạn sẽ biết rõ sự việc này có nên làm hay không!”***. Chúng ta tùy tiện “tự tư tự lợi”, hưởng thụ “năm dục sáu trần”, “tham, sân, si, mạn” đây là chúng ta tham thố những thú vui nhất thời, sau đó cta sẽ phải nhận những hậu quả vô cùng to lớn. Nếu Phật Bồ Tát không dạy bảo thì chúng sanh chúng ta vẫn cho rằng mình đúng. Nếu chúng ta quán chiếu thấy mình sẽ phải nhận những kết quả tàn khốc thì chúng ta nhất định sẽ không dám làm. Nếu việc nào chân thật lợi ích chúng sanh, lợi ích cho Phật pháp, lợi ích cho sự phát dương quang đại của chuẩn mực Thánh Hiền thì chúng ta phải tích cực làm.

Hòa Thượng nói: ***“Trên Kinh Phật thường nói: “Ái bất trọng bất sinh Ta bà, niệm bất nhất bất sinh Tịnh Độ”. Do đây có thể biết vì sao chúng sanh đến sáu cõi này. Chúng sanh đến sáu cõi là do ý niệm tham dục mà đến”***. Con người đến thế gian là vì tham ái. Nhân khiến chúng ta đến thế gian là dục. Nếu chúng ta niệm “ái” thì sẽ đi vào thế giới Ta Bà, nếu chúng ta niệm Phật không nhất tâm thì chúng ta không thể vãng sanh

Tịnh Độ. Chúng ta không những không có hành vi mà ngay đến ý niệm cũng không nên có vậy thì chúng ta đã cắt nhân đến sáu cõi. Nếu chúng ta vẫn tiếp diễn ý niệm tham ái thì chúng ta vẫn tiếp nối nhân để đi vào sáu cõi.

Bài hôm nay, Hòa Thượng nhắc chúng ta rất dễ phạm phải tội tà dâm. Chúng ta chỉ cần khởi một ý niệm thì đã kết thành tội. Tập khí xấu ác sẽ khiến chúng ta ưa nhìn, ưa nghĩ tới những việc tà dâm vì trong nhiều đời, nhiều kiếp chúng ta đã từng chìm đắm trong đó. Trên Kinh Phật nói, hằng ngày, chúng ta không ưa nhìn thân tướng trang nghiêm của Phật, không ưa nghĩ tới sự nguy nga của thế giới Tây Phương Cực Lạc, không thường nghĩ đến câu “**A Di Đà Phật**” là vì trong quá khứ, trong hiện đời, chúng ta không thường nghĩ đến, không thường làm.

Tu hành ở trong nhà Phật chính là lấy cái lạ làm thành cái quen, lấy cái quen làm thành cái lạ. Những tập khí xấu ác của chúng ta là những thứ chúng ta đã quen, chúng ta phải thay đổi cái quen thành cái lạ. Chúng ta không làm, không lặp lại thì những tập khí này sẽ dần trở thành cái lạ. Ví dụ, nếu người khác khen mà chúng ta vui, người khác chê mà chúng ta buồn thì chúng ta đã quen với ảo danh, ảo vọng. Nếu chúng ta bình lặng với lời khen thì chúng ta đã không lặp lại thói quen đó. Chúng ta đã quá quen với tập khí xấu ác thì chúng ta thay đổi chúng bằng những việc làm tốt đẹp. Việc này không dễ vì những điều chúng ta đã quen thì chúng ta không dễ bỏ, những thứ chưa quen thì chúng ta cũng không dễ đề khởi. Nếu chúng ta kiên trì thì chúng ta sẽ dễ dàng chuyển đổi tập khí xấu ác!

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập Mang lại lợi ích cho mọi người!